

Nye veier til Olav H. Hauge

HAUGLAND OM HAUGE: Glenn Erik Haugland har laget verket «... holt læt seld sjels gal» basert på Olav H. Hauges dikt «Gullhanen» fra 1956. Haugland har lett bak ordene og rytmene hos Hauge for å finne inspirasjon til musikken han har skrevet.

ARKIVFOTO: EIRIK BREKKE

For femten år siden fikk komponist Glenn Erik Hauglands kjeft av Olav H. Hauge. Ulvikpoeten mislikte sterkt verket «Seddu», bygget på diktene hans. Nå prøver Haugland en gang til...

OLAV GORSETH
olav.gorseth@bt.no

Førstkommende fredag urfremføres «og holt læt seld sjels gal» der Haugland nok en gang tonesetter dikt fra Olav H. Hauge. Verket fremføres av Bergen Filharmoniske Orkester og sangere er sopranen Ann Helen Moen, mezzosopranen Hege Høisæter og barytonen Tom Erik Lie.

Haugland har lest Hauge om igjen og om igjen etter at han fikk oppdraget med bestillingsverket fra Hauge/Tveitt-jubileet. Det var i sonetten «Gullhanen», fra diktsamlingen «Seint rodnar skog i djuvet», fra 1956 at Haugland fant en innfallsvinkel til sitt eget verk.

Sjelløs fortapelse

– Hauge sier selv at diktet skildrer en personlig opplevelse av fortapelse, i en drøm. Jeg tror nok snarere det handler om et mareritt, sier Haugland.

I programmet til den kommende konserten beskriver han hvordan jeg-personen i første og tredje del av «Gullhanen» er en mekanisert gullhane som maskinelt og sjelløst gjør jobben med å vekke Konstantinopel hver morgen. Linjene «og eg var longo død...» samt «og holt læt seld sjels gal» (og det låter hult av hanegalene fra min solgte sjel) kan være bilder på Hauges eget savn og problemer han hadde å slite med. I diktets midtdel er jeg-personen barn og søker etter forklaring hos foreldrene. Barnet avvises med: «Du vart so lenge? kjem det, utan ord». Dette kan være det nærmeste Hauge noen gang kommer et oppgjør med sin egen bakgrunn, med de trangbodde bygder og lukkede dører, mener Haugland.

Høyrisiko

Haugland sier også at han ikke har vært redd for å være direkte i måten han skaper musikalsk dramatik og det intense oppgjøret med egen oppvekst som han mener å spore hos

Hauge. Spørsmålet er likevel, trenger poesien til Olav H. Hauge i det hele tatt musikk?

– Å tonesette Huges møysommelig oppbygde linjer er et høyrisikoprojekt. Både tekst og musikk kan tape på det. Rytme, klang og timing er allerede ivaretatt av dikteren selv. Dessuten er diktene uløselig knyttet til Hauges lune stemme. Enhver tonesetting kan bli sett på som en trussel mot den sterke Hauge-tradisjonen, sier Haugland.

I arbeidet med «... og holt læt seld sjels gal» har han lett etter betydningen bak linjene og ordene i Hauges dikt.

Haugland vil ikke la seg styre av musikaliteten i Hauges dikt. Snarer tvert imot.

– Det er altfor lett å ty til den holdningen at man ikke skal rokke ved musikaliteten i diktene. Jeg trenger innhold som kan spilles ut i en meningsfylt musikalsk sammenheng, med et helt orkester.

Da kan ikke Hauges rytmer være hellige.

Illsint Hauge

I august 1993 skrev Olav H. Hauge i dagboken sin om feiringen av hans egen 85-års dag og komposisjonen «Seddu», som Haugland hadde kalt: «Eit potpurri frå det motsette av Hauge»: «Eg syntest han var laga for å gjera narr av meg og dikti mine. (...) til komponisten sa eg at det var tøv det heile. Folk klappa som galne. Eg kunne ingenting forstå.

– For meg var det et sjokk å møte den bryske avvismingen fra Hauge. Vi hadde ikke hatt kontakt mens jeg skrev på bestillingsverket. På scenen etter urfremføringen, tok vi applausen sammen. Publikum på Brakanes Hotel i Ulvik var fra seg av begeistring. Hauge smilte og bukket sammen med meg mens han med stivnet smil fortalte at han syns at det hele var noe tøv. Han ville heller ikke godkjenne verket i TONO.

– Regner du med kjeft denne gangen også, om enn ikke fra Olav H. Hauge?

– Jeg går ut fra at det blir kjeft å få, ja. Vi har en veldig konservativ forståelse av Olav H. Hauge her i landet. For meg må han gjerne plasseres på en pidestall, men vi trenger nye innfallsvinkler til diktene hans. Jeg håper å bidra til det.

Veteranfest for Clive Scott

Artist Clive Scott rundet 75 år i vår. Og fredag 31. oktober samles litt av et veteranlag for å feire jubilaranten.

OLAV GORSETH
olav.gorseth@bt.no

Clive Scott var en pioner innen norsk countrymusikk på 60-tallet. Han turnerte flittig med bandet The Skywegians, hans eldste datter, Claudia, var også med. I 1970 ga de ut LP-en «Best of Country & Western», innspilt i London.

Mange sammenhenger

På markeringen, som er lagt til Admiral scene i Bergen, kommer artister som var aktive på den samme tiden som Scott. Arne Bendiksen (82) er fortsatt en vital herre,

Lillian Askeland (59) ga ut sin foreløpig siste plate i år. Hennes karriere skjøt fart i 1970, da med bandet Country Snakes. Bandet fikk kontrakt av Arne Bendiksen som koblet dem med både Lillian Askeland og Ottar Big Hand Johansen, også en av dem som kommer for å hylle Clive Scott. En annen konstallasjon som også gjenoppstår denne kvelden er Claudia/Big Hand/Casino fra 90-tallet. Trioen med Claudia Scott, Casino Steel og «Big Hand» solgte godt med plater. De er i Bergen for å feire Scott. Det er også den engelske countrymusikeren Dave Travis.

Johannes Kleppevik

Johannes Kleppeviks hadde en sentral rolle i Clive Scotts karriere. Rundt 1970 kom Kleppevik med i Skywegians som bassist, men kan-

skje først og fremst som låtskriver og komponist. Da Clive og Skywegians ga ut LP-en «End of October» i 1971 var 11 av de 12 låtene på platen signert Kleppevik. En av låtene var til og med innom datidens «Europatoppen». Kleppevik hadde også laget de 12 sangene på «A Little Bit of Heaven» i 1975. Clive sto for fremføringen sammen med Davy Dean og Teddy Nelson. Flying Norwegians var backingband og korjenter var Clives to døtre, Claudia og Marita. På jubileumskonserten for Scott er det derfor helt naturlig at Johannes Kleppeviks syngende datter, Marlene, også stiller opp.

30 års pause

Skywegians finnes fortsatt og er backingband denne kvelden. Da de slo seg sammen som band igjen i

I STUDIO: Clive Scott (til høyre) og Skywegians i studio.

2005 hadde de hatt nærmere 30 års pause. Men i år har Harald Dyb, Kjell Birkeland, Ole Pedersen og Rune Stigen blant annet spilt på Norsk Countrytreff i Breim, med Clive og

Claudia Scott og med Arne Bendiksen som gjestartist. I programmet ble gjengen annonsert som «årets mest eksotiske innslag».